Вихопивсь дощик поміж заграв:
чоботи сині, синя сорочка,
сині мелодії понапинав
з неба широкого аж до листочка,
синіми стрілами закресав,
сині листочки дрібно писав —
людям, озерам, лукам за обрій,
ох і смішний же!
І добрий-добрий!
І запрозорились водні гущі,
і посміхнулись темні пущі,
навіть дуби із важкої породи
чухали голови від насолоди.
...Вихопивсь дощик поміж заграв.